

ارنست همینگوی ترجمه‌ی شاهین بازایل

در زمان ما

- ۹ / درباره‌ی نویسنده
- ۱۳ / از نگاه دیگران
- ۲۱ / اردوگاه سرخ‌پوستان
- ۳۱ / دکتر و همسرش
- ۴۱ / پایان یک رابطه
- ۵۱ / مشت زن حرفه‌ای
- ۷۱ / داستان خیلی کوتاه
- ۷۷ / انقلابی
- ۸۱ / آقا و خانم الیوت
- ۹۱ / گربه زیر باران
- ۹۹ / صید غیرمجاز
- ۱۱۳ / برف سراسری
- ۱۲۷ / پدرم
- ۱۵۵ / رودخانه‌ی بزرگ با دو قلب (۱)
- ۱۷۵ / رودخانه‌ی بزرگ با دو قلب (۲)
- ۱۹۶ / نماینده‌ی سیاسی

گرتروداستاین^۱ و جیمز جویس^۲ تجدید کرد. تشویق و تنقید این بزرگان نقش به‌سزایی در شکل‌گیری سبک او بر جای گذاشت. سه داستان و ده قطعه شعر و در زمان مانخستین آثار چاپی همینگوی بودند. اما این رمان هجوآمیز سیلاب‌های بهاری بود که شهرت او را بسط و گسترش داد. اعتبار و معروفیت بین‌المللی او با سه کتاب فیستا (زیر آفتاب هیچ چیز تازه نیست)، مردان بدون زنان و وداع با اسلحه کاملاً تثبیت شد. همینگوی به عنوان خبرنگار جنگی در جنگ داخلی اسپانیا شرکت کرد و چهار سال بعد اثر کلاسیک این ناقوس مرگ کیست؟ را نوشت که داستان مردی آمریکایی بود که در کوهستان‌های اسپانیا همراه با چریک‌های جمهوری خواه علیه نیروهای فرانکو جنگیده بود. در طول جنگ دوم جهانی در کسوت حرفه‌ی خبرنگار جنگی در اروپا به خدمت مشغول شد و در عملیات نیروی هوایی آمریکا و انگلیس شرکت کرد و به دریافت نشان ستاره‌ی برنز نائل آمد. همینگوی در سال ۱۹۵۳ جایزه‌ی پولیتزر را به خاطر کتاب پیرمرد و دریا - این حماسه مبارزه‌ی انسان با نیروهای طبیعت - از آن خود ساخت و در سال ۱۹۴۵ جایزه‌ی نوبل را برد. ماجراجویی و خشونت، دل‌مشغولی همینگوی در سرتاسر عمرش بود. با شوری زائد الوصف به مشت‌زنی، گاو‌بازی، شکار وحوش، صید ماهی در آب‌های عمیق و... پرداخت و بسیاری از آثارش بازتاب تجاربتش در این عرصه‌ها هستند. داستان‌های او تعمقی

1. Gertrude Stein

2. James Joyce

ارنست میلر همینگوی در سال ۱۸۹۹ در اوک پارک^۱ شیکاگو مرکز ایالت ایلینوی^۲ چشم به جهان گشود. پدرش پزشک بود و او دومین فرزند از شش فرزند خانواده‌اش بود. کار نویسندگی را از سال ۱۹۱۷ با همکاری روزنامه‌ی کانزاس سیتی استار^۳ به عنوان کارآموز گزارشگری آغاز کرد. با آغاز جنگ اول جهانی داوطلبانه عازم جبهه‌ی ایتالیا شد و به عنوان راننده‌ی آمبولانس به خدمت پرداخت. در ایتالیا به شدت از ناحیه‌ی پا زخمی شد و به خاطر خدماتش دوبار به دریافت نشان لیاقت نائل آمد. سال ۱۹۱۹ به آمریکا بازگشت و در ۱۹۲۱ ازدواج کرد. در ۱۹۲۲ از جنگ یونان و ترکیه گزارش تهیه کرد و دو سال بعد از حرفه‌ی خبرنگاری استعفا داد تا خود را وقف نویسندگی کند. در پاریس مستقر شد و دوستی خود را با فرهیختگانی چون ازرا پاند^۴،

1. Oak Park

2. Illinois

3. Kansas City Star

4. Ezra Pound

ژرف در شقاوت و تراژدی زندگی اند. نثر مستقیم و ساده‌ی همینگوی الهام‌بخش چندین نسل از مُقلدان بود که هرگز به پایش نرسیدند. سبک او زنده، صریح، نافذ و در عین حال مملو از عواطف تغزلی و همدردی بی‌شائبه با چالش‌ها و آمال انسانی است که تلخی و زیبایی ناباورانه‌ای به آثار بزرگ او بخشیده است.

ارنست همینگوی واپسین سال‌های عمرش را در کچام^۱ آیداهو^۲ گذراند و در ۱۹۶۱ چشم از جهان فرو بست.